

Щедрість „пані Слоєвської“

Насамперед, слід зауважити, що «пані Слоєвська», «Айова», «Каліфорнія», як і 36 їх інших подруг, у Дулібах оселилися лише рік тому. У місцеве колективне сільгоспідприємство потрапили з кооперативно-фермерського господарства «Волинь». Так уже склалося, що тодішньому його голові Валерію Пуцу запропонували очолити новостворене колективне сільгоспідприємство в Дулібах, він і забрав з собою худобу, яку доглядав. На новому місці за рішенням загальних зборів без будь-якої власної вигоди в оренду. Ось тепер на дулібській фермі привезені корови народжують телят, дають в середньому більше двадцяти кілограмів молока і тільки за те, що їх утримують у оновлених приміщеннях, досита годують.

Звичайно, 39 корів помісі черно-рябої з голь-

штинофрізами — це лише частина молочного стада цього молодого сільгоспідприємства в а. Всього на фермі — 120 корів, вісімдесят відсотків з яких поки що не отелені. Виглядом стадо нагадує мов би підготовлене для зйомки документального кінофільму: кожна черно-ряба лиснить від вгодованості, почищена.

Про годівлю корів голова правління сільгоспідприємства «Дуліби» Валерій Пуц розповів майже стенографічно:

— Вволю даємо зеленої маси суміші озимого жита і ріпаку, плюс по три кілограми концентратів та півкілограма бобових. На закуску — по жмені сіна.

Коротко і зрозуміло. При уточненні, що означає «вволю», виявилось — на голову щоденно припадає по 70—80 кг корму: 40 кілограмів зеленої маси, а «жменя» — десь 400—

500 грамів сіна. Більше не з'їдає. Худоба сита. Навіть коли в приміщеннях завозили пахучу товчу, і то не ремигала, а спокійно дожовувала залишки в годівницях. Вволю дають суміші, бо наперед подбали про надійні запаси. Вистачить зеленої маси ріпаку й жита до підростання люцерни, решту закладуть на сінаж.

Корови поки що утримуються на фермі. Планують виганяти на випас лише після збирання першого укусу багаторічних трав. І то виганяти будуть лише на день. Доїння — стаціонарне. Для цього поруч підготували масив, аби не розгубити продуктивності, та й тваринникам буде зручно. Навіщо зайва морока з облаштуванням та охороною літніх таборів.

Тваринники одержують платню, як і скрізь, за вироблену продукцію. А

оскільки корови (не тільки «пані Слоєвська», добува продуктивність якої 25—30, а «Каліфорнії» — 35 літрів) щедро дояються, то й оператори задоволені. При машинному доїнні з молокопроводом у середньому одержали за попередній місяць від 40 до 50 тис. крб. кожна. Тому праця біля худоби стає в селі однією з найпрестижніших. Порівняно за короткий час шанованими тут стали Лариса Лисачок, Єва Коробчук, дві Марії Гринюк. Набуває досвіду та доброї слави біля корів і новачок Світлана Матвійчук.

За словами керівника господарства, нині молочнотварна ферма сільгоспідприємства стала справжнім джерелом надійних прибутків. Грошових надходжень вистачає не тільки на оплату праці усіх людей, зайнятих у тваринництві, рільництві, механізації, автотранспорту, а й частково зали-

шається для придбання техніки, добрив, будматеріалів.

Одержуючи щодоби від корови у середньому по 14 літрів молока, тут дбають і про розвиток можливостей ферми майбутнього. Тобто інтенсивно готують поповнення для молочнотварної галузі. Намагаються до кінця року в стаді мати 150, а на кінець 1994—200 корів. Мета — вийти за насиченістю на 100-гектарну площу угідь по 35 корів. Ось тому така увага до відбору молодняка на плем'я. Між іншим, всі телички народжені від таких корів, як «пані Слоєвська», «Каліфорнія» чи «Айова», утримуються у кошарах та під навісом. Швидко прибувають у вазі, гарно виглядають. До речі, згадана «Айова» за місяць до отелу щедриться щоденно по 19 літрів молока. Цим завдає зоветспеціалістам зайвої мороки: не можуть придумати, як її запустити, аби не нашкодити.

Спирідон КРАВЧУК,